

15 april 2018

Ik wordt wakker na een goede nachtrust. Dat gebeurt wel meer maar ook niet altijd.

Dat ging vroeger wel eens anders. In de tijd dat mijn geliefde, er nog bij was, in onze jongere jaren. Ik was over dat niet zo goed slapen, nog al gauw ongerust. Zij niet. Zij hielp mij vakkundig maar vooral liefdevol over mijn bezorgdheid heen.

Ook hebben wij beiden wel eens wat zitten filosoferen als één van ons alleen achter zou blijven hoe dat zou voelen en gaan. Onze conclusie was voor ons beiden toch wel gelijk. "Ga gewoon verder en wat geweest is is geweest". Het leven moet doorgaan.

Nu bij het wakker worden realiseer ik mij soms, ik ben alleen. Onbedoeld hebben wij, mijn familie en ik, iets ingevoerd dat telkens onderstreept, dat ik niet alleen ben.

Mijn dochter, ik had geen dochter, later is er zo maar één aan komen waaien, had de idee dat ik mij 's-morgens zou melden middels een icoontje in de watts app. Zij wilde overtuigt worden, iedere morgen, dat ik weer bij de les ben. Het werkt en dat vinden wij allen leuk en goed.

Bijkomende zaak is dat ik mij niet alleen voel en de idee heb ,tevens wil koesteren, dat ik er echt bij hoor en er weer tegen aan zal en wil gaan.

Hup opschieten en aan de pindakaas sprak Sinterklaas.

Nicolaas Overbeeke
IJssel

Nieuwerkerk aan den